

INCENDI DE LA RIBERA D'EBRE

Els pagesos afectats per l'incendi de la Ribera d'Ebre rebutgen els crèdits tous i aguditzen les protestes

Els agricultors afectats pel foc han tornat a tallar la C-12 i es plantegen fer una marxa lenta fins a la Conselleria d'Agricultura

Flix A. Prunera / ACN

Els pagesos afectats per l'incendi de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues rebutgen de ple les mesures anunciades per la Generalitat per tal de fer front als desperfectes que va causar el foc. Durant el segon tall de carretera de la C-12, a Flix el passat diumenge, van denunciar que el govern no preveu ajuts a fons perdut pels damnificats, mentre que invertirà més de 2,5 milions d'euros a retirar la fusta cremada i netejar l'entorn. Els pagesos ja han anunciat una marxa lenta per l'A-2 fins a la Conselleria d'Agricultura el proper 14 d'agost.

Prop d'un centenar de pagesos van tallar l'eix de l'Ebre a l'alçada de Flix per a reclamar ajuts per les explotacions afectades per l'incendi. Els tallis de carretera van ser intermitents, amb una breu obertura cada quinze minuts per a deixar passar alguns vehicles i tenen com a

objectiu visibilitzar la reivindicació dels pagesos que han perdut bona part dels cultius i les infraestructures per a treballar al camp.

Un dels participants al tall de carretera va ser l'alcalde de Bovera (a les Garrigues), Òscar Acero, que va criticar obertament la voluntat de seguir parlant del govern i va demanar mesures urgents per a tirar endavant un pla de xoc eficient que recuperi els cultius afectats. **"Ja hem parlat prou, la consellera haurà anat de vacances i nosaltres ens quedem parlant i parlant. No volem fer reunió sobre reunió i no aclarir res"**, va etzibar.

També va participar en la mobilització el tinent d'alcalde de Maials (al Segrià), Joan Segura, que va lamentar que des de la Generalitat només se'ls oferisquen fins a cinc milions d'euros en crèdits tous, on seria l'administració qui assumiria els costos dels interessos d'estos crèdits. **"Fa riure, no donen suport**

a l'agricultura. Les subvencions en quatre anys han baixat un 40 per cent i tot són històries. El prestigi al territori no es pot aguantar", va lamentar. **"Netejarem els boscos i farem camins perquè hi passe qui? Si al final quedarà abandonat igual. Si tenim mil hectàrees de cultius abandonades, en tindrem tres mil o quatre mil més. És un error històric. No n'entenen, la veritat"**, afegia.

Des dels sindicats agraris insistixen que no han sortit a protestar en contra la Conselleria sinó per a ajudar-la a pressionar el Govern perquè hi haja més partides per als pagesos afectats pel foc. **"Que vinguem a parlar directament amb els damnificats i abans que crèdits tous han de proposar una fase d'ajuda directa. Els propietaris afectats s'ho mereixen"**, reclama Pere Roqué, president d'Asaja a Lleida.

El tall a la carretera C-12, diumenge passat, a Flix. / FOTO: ACN

JORNADA DE VOLUNTARIAT Mentre seguix la reivindicació dels pagesos, des de l'Ajuntament de Flix i el grup natura Freixe s'ha organitzat una jornada de voluntariat per a recollir les restes de bosc cremat a la finca de l'ermita del Re-

mei, un dels llocs més emblemàtics i estimats per la població.

La jornada tindrà lloc este diumenge a partir de les 7 h i per a participar-hi és necessari apuntar-se a les oficines de l'Ajuntament o mitjançant el web www.flix.cat.

I, A MÉS

"Cada dia que passa, és un any de producció que perdem"

Este dimecres es complix un més de l'extinció de l'incendi de la Ribera d'Ebre, el Segrià i les Garrigues. Les últimes setmanes s'ha treballat a contra rellotge per a inventariar els danys que el foc va provocar a les explotacions agràries i ramaderes, però els pagesos comencen a buscar-se la vida perquè desesperen amb els tempos de l'administració i amb la incògnita de si arribaran ajuts directes per a ells. Enric Prunera, veí de Flix, porta més de trenta nits pensant i quantificant com restablir les finques cremades, tretze de divuit hectàrees d'oliveres. Vol salvar el seu oli, 'El Poeta', un verge extra arbecu amb una acidesa tan baixa que el fa gairebé tan únic com el logotip que li va dibuixar Josep Maria Subirachs. A Prunera li queda un terç de la seua explotació per a seguir treballant la propera

campanya i es resistix a deixar de lluitar i abandonar.

Començar de zero. Esta és la lliçó que els pagesos i ramaders de la zona de Flix, la Torre de l'Espanyol, Vinebre, Bovera o Maials, entre d'altres, han hagut de pair l'últim mes, trenta dies per a anar assumint els desperfectes i començar a planificar com recuperar-se. Per edat i falta de relleu, a alguns senten parlar de crèdits els provoca vertigen però es resistixen a donar la partida per perduda. És la feina de tota la seua vida, i en la immensa majoria dels casos la de tots els seus avantpassats.

Al mas que el foc ha esfondrat a la finca d'Enric Prunera, pagès de Bovera i Flix, només ha quedat intacta la paret on la seua mare, amb 11 anys, va marcar la mà sobre l'escaiola i uns escrits de l'any 1931 on està apuntada la producció

ció d'olives d'aquelles campanyes. Prunera s'emociona en veure-la i encara debat què fer-ne d'allò que el foc li ha arrasat.

No ho vol donar per perdut però és conscient que començar des de zero suposa cents de milers d'euros que no vol deixar en herència a ningú. **"Estem en una fase que no**

saps què has de fer. És com tenir un difunt a casa i no saps si el pots enterrar, si l'has de tapar ... No sé si podem esperar que l'administració oferisca ajudes perquè no sabem quan serà", ha lamentat. **"Dia que perdem, és un any més que tardarem a posar-ho en marxa"**, ha afegit.

La història de Prunera podria ser la de qualsevol altre pagès de la zona. Fins ara es produïa entre deu i dotze mil litres d'oli arbecu ecològic. L'embotellava i es buscava per compte propi la clientela. 'El Poeta' té molts fans, entre ells el dissenyador del seu logotip i la seua família. Josep Maria Subirachs, pintor i escultor barceloní, en rebia cada any les primeres ampolles -ara l'Enric les envia a la filla de l'escultor-. Com el contracte de Messi, Prunera va aconseguir amb un paper i una conversa improvisada un logotip i un nom de marca de mans del mateix artista, un privilegi inimaginable per a qualsevol. Subirachs, al dibuix, hi va combinar les arrels greuges de l'oliva, el mediterrani i la benedicció divina per a un producte que l'escultor va descriure com a "poesia líquida".